

Cine iese ultimul din țară

Adrian Păunescu

Sărăcia noastră ne omoară,
De atîta marș ne doare splina,
Cine iese ultimul din țară
E rugat să stingă și lumina.

Noi mereu le-am suportat pe toate,
Ducă-se dezastrele de-a dura,
Dar de ce, în plină libertate,
Cea mai mare să devină ura?

Pluralismul □ tuturor ne place,
Chiar dacă îl facem numai unii,
Dar vedem, de-atîta timp încoace,
Pluralismul cinic al minciunii.

Sfîntă-i opoziția pe lume
Și organic preferăm răspărul,
Dar de ce, în păcăleli și glume,
Nu se mai distinge adevărul?

Mai contează, uneori, și fapta,
Nu se poate construi cu tînga,
Nu există stînga fără dreapta,
Nu există dreapta fără stînga.

Ne vor întreba copiii, mîine,
Morții vor sări să ne condamne,
Dacă, pentr-un colț mai bun de pîine,
Ne vom vinde țara noastră, Doamne.

Libertate și democrație,
Pașapoarte pentru fiecare,
Dar de milă nimeni nu mai știe
Și e vraiște la hotare.

Coridor european și-atîta,
Sub o licitație mărunță,
Provocarea, patima și bîta
Și în curți, și-n piețe se înfruntă.

Om la om nici nu mai vrea să creadă,
Om pe om la zid fatal îl scoate,
Singură se scoală o baladă

POEZII ONLINE

Și în zdrențe circulă pe sate.

Fînul necosit se-nvîrtoșează,
Putrezește sus, pe crengi, caisa,
În tăcerea-naltă de amiază
Morții își aud ei înșiși zisa.

Cale pietruită cu dezastre,
Noapte-ntredeschisă pentru-o oră
Grijulii cu soarta țării noastre,
Voievozii-a moarte ne imploră.

N-avem nici o șansă de izbîndă,
Vom rămîne bieți orfani pe-aicea,
Dacă, supărați pe cei la pîndă,
Am trezit din moarte cicatricea.

C-un refren de muzică ușoară,
Într-un fel, ne recunoaștem vina,
Cine iese ultimul din țară
E rugat să stingă și lumina.